

ŚWIĘTOŚĆ CHRZEŚCIJANINA W NAUCZANIU KSIĘDZA BISKUPA STEFANA BAREŁY

Ksiądz biskup Stefan Bareła podejmuje w swoim nauczaniu zagadnienie świętości. Wskazuje na wiele dróg prowadzących do spotkania człowieka z Bogiem. Nadaje On świętości trzy główne wymiary.

Pierwszym jest chrystocentryzm. Odkupienie człowieka ma swój początek w momencie narodzin Syna Bożego, a finałem jest Jego męka, śmierć i zmartwychwstanie.

Drugim wymiarem świętości jest wymiar maryjny. Chrześcijanina do świętości prowadzi Matka Boża. Wybrana przez Boga na Matkę Boga-Człowieka, staje się Matką wszystkich wierzących. Maryja jest wzorem świętości, ale zawsze po Jezusie Chrystusie.

Trzeci wymiar świętości to wymiar eklezjologiczny. Chrześcijanin osiąga świętość w Kościele i dzięki Kościołowi. Kościół jest święty, ponieważ jest Mistycznym Ciałem Chrystusa. Posiada źródła uświęcenia, którymi są sakramenty święte, z Eucharystią na czele.

Biskup Bareła uczy, że do świętości prowadzą chrześcijanina cnoty teologalne. Są nimi wiara, nadzieja i miłość. Pomagają człowiekowi zjednoczyć się z Bogiem. Najważniejsza jest miłość i jest istotą świętości, ponieważ: *Bóg jest miłością* (1 J 4,8). Tam gdzie jest miłość, tam jest również Bóg.

Ważnym elementem do osiągnięcia świętości jest życie duchowe człowieka. Każdy człowiek wzrasta stopniowo w poszczególnych dziedzinach swojego życia. Powinien robić to samodzielnie, może jednak brać przykład z osób świętych.

Na drodze do świętości człowiek cały czas współpracuje z łaską Bożą. Jej główna rola polega na naśladowaniu Jezusa Chrystusa. Każdy robi to na swój sposób. Każdy inaczej odpowiada na wezwanie Boże.

Człowiek dążąc do świętości musi podjąć pracę nad samym sobą. Pomagają mu w tym cnoty moralne. Na pierwszym miejscu Biskup stawia pokorę. Ona jest podstawą świętości. Prawdziwa pokora opiera się na uświadomieniu sobie swojej własnej kruchości. Dlatego prawdziwej pokory należy uczyć się od Jezusa Chrystusa.

Największą przeszkodą świętości jest, zdaniem Biskupa, grzech. Grzech to zagubienie się człowieka na drodze do Boga oraz w zaparcie się Jezusa Chrystusa i Kościoła. Źródłem grzechu jest pycha. Dużą rolę w walce z grzechem odgrywa sumienie.

Ważnym środkiem do osiągnięcia świętości, jest modlitwa. Biskup Bareła uważa ją za pomost między człowiekiem a Bogiem. Jest ona spotkaniem człowieka ze Stwórcą. Dlatego stanowi ona bardzo ważny element jego życia duchowego.

Świętość to proces. Do jej osiągnięcia dochodzi się na drodze ciągłego rozwoju. Dotyczy to przede wszystkim miłości. Ona jest istotą świętości, ponieważ świętość to miłość. Prawdziwą świętością to umiłowanie Boga. Miłość jest, zdaniem biskupa Bareły, pierwszym i podstawowym darem, jaki otrzymuje człowiek od Boga. Dlatego chrześcijanin powinien stawiać sobie na pierwszym miejscu przykazanie: *Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą* (Mk 12,30).

